

впливу сильних стрес-факторів, постраждали від злочинців тощо) [2, с. 11].

Список бібліографічних посилань

1. Костицький М. В. Юридична психологія Київ : КНУВС, 2010 // Навчальні матеріали онлайн : база даних. URL: https://pidruchniki.com/12631113/psihologiya/psihologichna_harakteristika_ekstremalnih_situatsiy_pravooh_oronniy_diyalnosti (дата звернення: 12.11.2018).

2. Александров Д. О., Левенець О. А. Психологічне забезпечення оперативно-службової діяльності працівників міліції : Ч. 9. Психологічна допомога працівникам ОВС, які виконують службові обов'язки в екстремальних умовах діяльності : навч.-метод. посіб. Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2015. URL: https://www.naiau.kiev.ua/files/kafedru/up/pidrych_psuxol-zabezp9.pdf (дата звернення: 12.11.2018).

Одержано 24.11.2018

УДК 342.9(477)

Елеонора Олегівна ПАНОВА,

слухач 1 курсу магістратури факультету № 3

Харківського національного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Сергій Олександрович ШАТРАВА,

професор кафедри адміністративної діяльності поліції

Харківського національного університету внутрішніх справ,

доктор юридичних наук, професор

**НАЦІОНАЛЬНЕ АНТИКОРУПЦІЙНЕ БЮРО УКРАЇНИ
ЯК ОРГАН, ЩО ЗДІЙСНЮЄ АДМІНІСТРАТИВНІ
ЗАХОДИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ**

Національне антикорупційне бюро України було створено на підставі прийняття Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України» від 14 жовтня 2014 року. Під час його проходження у Верховній Раді України, як законопроекту, він називався Проект Закону України «Про систему спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції». Даний Закон набув чинності 25 січня 2015 року.

Вивченням питання створення та функціонування антикорупційних органів у різних країнах світу, зокрема в Україні, приділялась увага вітчизняних та зарубіжних вчених, таких як: В.Д. Андріанов, Т. Вульф, Е. Гюрген, І. Коруля, Г. Куріс, М. Мельник, Є. Невмержицький, І. Ревак, С. Рогульський, С. Серьогін, І. Чемерис та інші. Однак, незважаючи на високу актуальність проблем протидії корупції в усьому світі, насамперед в Україні, тема щодо створення спеціалізованого антикорупційного органу розроблена недостатньо.

Національне антикорупційне бюро України – це правоохоронний орган України, який має широкими повноваженнями, на який покладається попередження, виявлення, припинення та розкриття корупційних злочинів, вчинених вищими посадовими особами, а також запобігання вчиненню нових. Національне антикорупційне бюро України – це дійсно правоохоронний орган з широкими силовими повноваженнями, на який покладається попередження, виявлення, припинення та розкриття корупційних злочинів. Бюро розслідує корупційні справи, до яких причетні держслужбовці категорії «А» [2].

Таким чином, функціями НАБУ є попередження, розслідування, запобігання, припинення та розкриття корупційних правопорушень, вчинених високопосадовцями що відповідає ознакам багатofункціональної моделі спеціалізованого антикорупційного органу. Фактично НАБУ має боротися і з корупціонерами – високопосадовцями – міністрами, депутатами, суддями, прокурорами, керівниками органів влади та місцевого самоврядування. Слідчі НАБУ мають право заводити справи, вимагати відомості про майно, доходи, видатки осіб, безперешкодно входити до держорганів тощо. На сьогоднішній день в НАБУ працюють 560 осіб за граничної чисельності персоналу в 700 співробітників[4].

Правовою основою діяльності Національного бюро є Конституція України, Кримінальний процесуальний кодекс, Кодекс України про адміністративні правопорушення, закони України: «Про Національне антикорупційне бюро України», «Про запобігання корупції», «Про оперативно-розшукову діяльність», «Про банки і банківську діяльність», «Про депозитарну систему України», Конституція України хоч і не містить конкретних приписів щодо діяльності Національного бюро, але як Основний Закон держави закріплює

фундаментальні засади його діяльності, міжнародні договори України та інші законодавчі та підзаконні нормативно-правові акти [4].

Основну частину повноважень Національного бюро становлять повноваження щодо прийняття у визначеному порядку рішень, обов'язкових до виконання суб'єктами, яких вони стосуються, у сфері запобігання і протидії корупції.

Конкретний перелік повноважень (інформаційно-аналітичних, забезпечувальних, представницьких, контрольних) НАБУ визначено у ст. 16 «Обов'язки Національного бюро» та ст. 17 «Права Національного бюро» зазначеного Закону [2].

З огляду на вищезазначене, можна зробити висновок, що створення Національного антикорупційного бюро України загалом відповідає виконанню зобов'язань України передбаченим міжнародними антикорупційними актами. Національне бюро як юридична особа публічного права несе відповідальність за дії, спричинені незаконними діями його працівників, а його працівники за порушення вимог закону при реалізації наданих повноважень несуть дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну або кримінальну відповідальність.

При цьому, невирішеним залишається питання внесення змін до ряду нормативно-правових актів з метою закріплення конституційно-правових основ діяльності НАБУ. Доцільно зазначити, що чим ефективніше працюватиме НАБУ, тим більший супротив зустрінуть його працівники з боку корумпованих посадовців у вищих ешелонів влади, проти яких його діяльність і спрямована.

Список бібліографічних посилань

1. Антикорупційний портал / Національне антикорупційне бюро України URL: <http://www.acrc.org.ua/ua/policy/nacjonalne-antikorupcijne-byuro-ukrayini.html> (дата звернення: 16.11.2018).
2. Про Національне антикорупційне бюро України : закон України від 14.10.2014 № 1698-VII. *Відомості Верховної Ради*. 2014. № 47. Ст. 2051.
3. Про ратифікацію Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією : закон України від 18.10.2006 № 252-V. *Урядовий кур'єр*. 2006. № 210.
4. Національне антикорупційне бюро України : сайт. URL: <https://nabu.gov.ua> (дата звернення: 16.11.2018).

5. Про утворення Національного антикорупційного бюро України : указ Президента України від 16.04.2015 № 217/2015 // Полтавська державна аграрна академія : офіц. сайт. URL: <https://www.pdaa.edu.ua/content/specialnist-publichne-upravlinnya-ta-administruvannya> (дата звернення: 16.11.2018).

Одержано 20.11.2018

УДК 342.9

Ірина Олександрівна ПЕТРЕНКО,

*слухач 2 курсу магістратури факультету № 3
Харківського національного університету внутрішніх справ;*

Вікторія Володимирівна АРЕНДАР,

*слухач 2 курсу магістратури факультету № 3
Харківського національного університету внутрішніх справ*

Науковий керівник:

Оксана Олександрівна ПАНОВА,

*доцент кафедри адміністративної діяльності поліції
факультету № 3 Харківського національного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент*

ДІЯЛЬНІСТЬ ПОЛІЦІЇ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ SWOT-АНАЛІЗУ

Реорганізація правоохоронних органів України та приведення їх у відповідність до європейських стандартів, вимагає великих матеріально-технічних, кадрових, інформаційних та інших ресурсів. Проте досягнення поставленої мети, а саме: створення дієвого механізму щодо захисту прав і свобод людини і громадянина, протидії та попередження злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку – не можливо без вироблення дієвого механізму стратегічного планування. Для цього необхідно чітко розуміти можливі перспективи та наявні проблеми. З метою вирішення даної проблеми пропонується використання SWOT-аналіз.

Акронім SWOT був вперше введений в 1963 році в Гарварді на конференції з проблем бізнес-політики професором